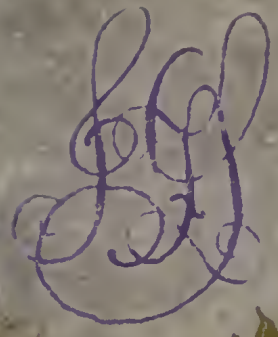

144.1

DEN

28. JANUAR

1877.

Mel. Seit Vater Noah.

Vi sidde bænket ved festligt Bord,
Og Talen glider saa let,
Vi vexle Blikke og muntre Ord,
Det alt gaaer meget adræt;
Men passer man nøiagtig paa,
Er Tanken fraværende, svævende tidt hen
til Dands og Bal
I luftig Sal,
Hvor Fødderne muntert kan gaa.

Musikens Toner, en Balsals Glands —
Hvor banker Ungmøens Bryst;
Og Kvinden modnet i Livets Dands
Sig minder Ungdommens Lyst;
De Begge sig bygge en Bro;
Den Unge vil fremad; den Ældre tilbage
til svundne Aar,
Sin Blomstervaar
Gjenkalde sig livsglad og fro.